

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : แนวทางการพัฒนางานด้านการค้นหาและช่วยชีวิตอากาศยานที่ประสบภัย
ของกองทัพอากาศ (Ways to develop Search and Rescue RTAF.)

โดย : นาวาอากาศเอก ชูเกียรติ นัยเจริญ

สาขาวิชา : วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พลังงานและสิ่งแวดล้อม

อาจารย์ที่ปรึกษาเอกสารวิจัย : นาวาอากาศเอก

(สามารถ หมดนุรักษ์)

กรกฎาคม ๒๕๖๔

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และการปฏิบัติเกี่ยวกับการค้นหาและช่วยชีวิต เพื่อศึกษาการดำเนินงานด้านการค้นหาและช่วยชีวิตอากาศยานที่ประสบภัยของกองทัพอากาศ และเพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนางานด้านการค้นหาและช่วยชีวิตอากาศยานที่ประสบภัยของกองทัพอากาศ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยวิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี และการค้นคว้าจากเว็บไซต์ต่าง ๆ และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary DATA) คือ ใช้ข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องระดับผู้บริหารและปฏิบัติ นำมาศึกษาวิเคราะห์หลักการและกำหนดแนวทางการพัฒนางานด้านการค้นหาและช่วยชีวิตอากาศยานที่ประสบภัยของกองทัพอากาศ ๓ ท่าน ตามเป้าหมายของการวิจัยในครั้งนี้

สรุปผลที่ได้รับจากเรื่องที่ทำวิจัย ปัญหาและข้อขัดข้องจากการกำหนดหัวข้อการวิจัย ข้อเสนอแนะในมุมมองเชิงนโยบาย การบริหารจัดการ รวมถึงระดับผู้ปฏิบัติผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์งานด้านการค้นหาและช่วยชีวิตโดยใช้เทคนิค SWOT Analysis และข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับงานการค้นหาและช่วยชีวิต กองทัพอากาศ เพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนางานด้านการค้นหาและช่วยชีวิต กองทัพอากาศ ดังนี้ ระบบค้นหาและช่วยชีวิตต้องเชื่อมโยงเป็นหนึ่งเดียว คล้ายระบบการป้องกันทางอากาศโดยกองทัพอากาศจะต้องรับผิดชอบในภาพรวมของการค้นหาและช่วยชีวิต มีขอบเขต อำนาจ หน้าที่ด้วย Aera of Responsibility (AOR) ตาม TADIZ

กองทัพอากาศต้องรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามขีดความสามารถ (คน, ของ, วิธีการ และเทคโนโลยี) Conops แนวความคิดในการใช้กำลังทางอากาศ Network Centric Operation(NCO) ทั้งสาม Domain ๖ องค์ประกอบ Network Centric Operation(NCO) บูรณาการด้านข้อมูลให้กับระบบ ISR /C2 /Shooter รองรับหลักนิยมในปัจจุบัน คือ รวมการควบคุม แยกการปฏิบัติภายใต้แนวความคิดในการใช้กำลัง NCO โดยระบบการค้นหาและช่วยชีวิตต้องวางกำลังตั้งแต่แรกเพื่อที่จะไม่ต้องส่งกำลังบำรุงอีกแล้ว วางแล้วครอบคลุมภารกิจได้เลย ส่วนในทาง Combat จะอันตรายในการโชว์ตัว จึงต้องมีการพิสูจน์ฝ่าย ปัจจุบันเทคโนโลยีไปไกล แต่เราใช้ EC-725 แคทดแทน ฮ.๖ ตัวการ คือ ระบบคิด ที่ไม่ได้ใช้ขีดความสามารถสูงสุดเพื่อรองรับกับภารกิจของเรา กองทัพอากาศจะต้องรับผิดชอบต่อภาพรวมของประเทศ การวางกำลัง + ขีดความสามารถให้ครอบคลุมพื้นที่ปฏิบัติการด้วย SPEED ด้วยคุณลักษณะของภารกิจนี้ "TIME Sensitive" การไปถึงจุดเกิดเหตุให้เร็วที่สุด จึงเป็น Key Success การตัดสินใจเร็วขึ้น จำเป็นต้องใส่ ACCS (เชื่อมคนตัดสินใจ) ระบบ ISR (การตรวจจับ) การตัดสินใจเราอยู่ภายใต้โครงสร้างระบบใช้กำลัง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย จะต้องเพิ่มศักยภาพด้านระบบบัญชาการและควบคุมในการติดตามอากาศยานของกองทัพอากาศ เพื่อเพิ่มศักยภาพการตรวจจับสำหรับภารกิจการค้นหาและช่วยชีวิต การเพิ่มขีดความสามารถการปฏิบัติการที่ใช้เครือข่ายเป็นศูนย์กลาง รวมถึงการปฏิบัติการร่วมกับกองทัพบก กองทัพเรือ และหน่วยอื่น ๆ เนื่องจากงานด้านการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานที่ประสบภัยเมื่อเกิดเหตุการณ์ขนาดใหญ่จำเป็นต้องบูรณาการหรือระดมทรัพยากรจากทุกภาคส่วนและต้องปฏิบัติการด้วยความรวดเร็ว ตลอดจนการพัฒนาบุคลากร นักบิน และ จนท.ทั้งเชิงปริมาณ (การบรรจุคนให้เพียงพอต่อภารกิจ) และคุณภาพ (การพัฒนาบุคลากรให้มีขีดความสามารถด้านการค้นหาและช่วยชีวิต)